

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

Elegia IX. Ternæ Diuæ Magdalenam sacro munere donant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70461)

Vt quid adhuc tot anhela trahis suspiria, que-
stusque,

Et fibra sollicito palpitat icta metu?

Si qua pericla tremis, vel ouantia nubila flammis

Fulmineis; hosti sint precor illa tuo.

Spes tui secunda sui, spes tuta pericli,

Versat inoffensas in noua sæcla rotas:

Vnde nouum dextris voluatur in orbibus æuum,

Quale trahunt superis aurea regna plagis.

Interea ambusto fumantes pectore flammæ,

Qui medico succo leniat, auctor erit.

ELEGIA IX.

*Ternæ Diuæ MAGDALENAM sa-
cro munere donant.*

SAUCIA vbi blandis demulsi pectora dictis

Spes, quam Cælituum prouida cura parit;

Restitit, inque gradu stetit obuia Magdala Diuis,

Attollens Cælo triste supercilium.

Ilicet in tonuit læuūm Deus, alba sereni

Lux micat, & cingit pura columba caput.

Insper & cyano stola cui nitet æmula Cælo,

Et Dux prima viæ de tribus vna soror,

Munus habe, dixit; en annulus obses Amoris,

Qui propriam clausisignet in orbe fidem.

Dos ea non simplex. Sequitur soror alma sororē,

Cui semper viridi frondet oliua manu:

En, tibi pignus, ait, termes medicantis oliuæ:

Ille vouet lætâ fronde doloris opem.

Tertia quid spondet, gemmis auroque coruscans?

Dat tibi diues, ait, grande monile Charis.

Quæ

Quæ decus vt dotale sui transcripfit honoris,
 Permulcens tenerâ vulnera dura manu;
 Terna soror Solymis procul auolat, auolat oris,
 Et Superum pennâ remige carpit iter.
 Vt lux hæc oculis euauit admirantis;
 Magdala suspirans hæsit, & obstupuit:
 Attonitâque oculis latè æthera circumspexit,
 Et tandem molli gramine decubuit.
 Hic tremit, hic suspirat, hiatq; in vota, querelaq;
 Inque ærumno as labitur, heu! lacrymas.
 Multa gemit, & multa suo cum corde volutat,
 Versat & alternâ dona ter vna manu:
 Illacrymatq; super, vultumq; supinat Olympo,
 Rursus & immergit ora supina solo:
 Desurgitque toro, & reuoluta recumbit in herbas;
 Denuò surgit humo, denuò pronâ cadit.
 Quid faciat, nescit, tot fluctuat ebria curis:
 Cunctaque cum faciat, nil tamen ipsa facit.

ELEGIA X.

Fides MAGDALENAM hortatur ad Spem.

TRISTE vitens Solymas cyparissus inum-
 brat arenas,
 Incestatq; nigrum silua maligna nemus. (brâ,
 Hic gemit, exspiratq; graui rea Nympha sub um-
 Et laxat querulis anxia frena modis:
 Fixa caput trûco; Scythicâ ceu rupe Prometheus,
 Cui rodit lacerum præpes adunca iecur.
 Ambustumque latus, telo que tricuspide fumans,
 Versat in herboso cespite semianimis.

Quam